

Mededeling van de Commissie in verband met het verstrijken van de kaderregeling inzake overheidssteun voor ondernemingen in achtergestelde stadswijken

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 1806)

(2002/C 119/11)

(Voor de EER relevante tekst)

1. De kaderregeling inzake overheidssteun voor ondernemingen in achtergestelde stadswijken werd door de Commissie goedgekeurd op 2 oktober 1996 en op 14 mei 1997 bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽¹⁾. Deze kaderregeling bevat regels voor de identificatie van stadsdistricten die kunnen worden aangemerkt als achtergestelde stadswijken die in aanmerking komen voor staatssteun mits bepaalde voorwaarden en drempels worden nageleefd zodat de steun als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan worden beschouwd.
2. Punt 20 van de kaderregeling inzake overheidssteun voor ondernemingen in achtergestelde stadswijken luidt als volgt: „deze kaderregeling is goedgekeurd voor een periode van vijf jaar vanaf de datum van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*. Voor het verstrijken van deze periode zal de Commissie de werking ervan beoordelen teneinde te beslissen over de verlenging ervan en de eventueel aan te brengen wijzigingen”. De kaderregeling verstrijkt derhalve op 14 mei 2002.
3. Naar het voorkomt zijn er de afgelopen vijf jaar geen gevallen geweest waarin een lidstaat steun op grond van de kaderregeling heeft verleend. De opgelegde subsidiabiliteitscriteria waarin onder andere wordt bepaald dat
 - enkel bepaalde bevolkingsgroepen in stadswijken in aanmerking komen (waardoor bijvoorbeeld plattelandsgebieden worden uitgesloten),
 - de totale bevolking in de geselecteerde gebieden niet meer mag bedragen dan 1 % van de nationale bevolking,en de vorm van de steunverlening die beperkt is tot investerings- en werkgelegenheidssteun in verband met een dergelijke investering (waardoor andere doelstellingen zoals overwegingen van ecologische en sociale aard worden uitgesloten), hebben de kaderregeling immers op zodanige wijze beperkt dat deze niet doeltreffend kan worden toegepast.
4. De modernisering van de voorschriften inzake staatssteun moeten ook inhouden dat verouderde of ongeschikte voorschriften worden afgeschaft. Aangezien er van dit instrument geen gebruik is gemaakt sinds de goedkeuring ervan door de Commissie, wordt de kaderregeling inzake overheidssteun voor ondernemingen in achtergestelde stadswijken niet verlengd na 14 mei 2002.
5. Het spreekt vanzelf dat de niet-verlenging van de kaderregeling inzake overheidssteun voor ondernemingen in achtergestelde stadswijken geen gevolgen zal hebben voor steunregelingen of individuele steunmaatregelen ten gunste van ondernemingen in achtergestelde stadswijken welke in het verleden werden goedgekeurd op grond van andere rechtsgrondslagen.
6. De Commissie erkent dat in bepaalde omstandigheden de marktkrachten alleen niet in staat zijn de sociaal-economische problemen van achtergestelde stadswijken op te lossen of te verminderen. De niet-verlenging betekent evenwel niet dat staatssteun voor achtergestelde stadswijken niet langer mogelijk zou zijn. Dergelijke steun kan als verenigbaar worden aangemerkt op grond van de bestaande voorschriften inzake staatssteun of, naargelang het geval en afhankelijk van de specifieke omstandigheden van het betrokken steunvoornemen, rechtstreeks op grond van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag. De Commissie zal deze gevallen onderzoeken in het licht van de communautaire doelstellingen en met name die welke door de Gemeenschap worden nagestreefd op het gebied van het regionaal beleid. Op grond van de ervaring die de Commissie met dergelijke toekomstige zaken zal opdoen, zal zij tevens kunnen nagaan of er behoefte is aan een bijkomend specifiek instrument dat betrekking heeft op staatssteun voor ondernemingen in achtergestelde stadswijken en welke de basiskennmerken van een dergelijk instrument zouden moeten zijn.

⁽¹⁾ PB C 146 van 14.5.1997, blz. 6